

SOLEMNITAT DEL COS I DE LA SANG DE CRIST

SEQÜÈNCIA I CANTS PER A LA PROCESSÓ

***Lauda, Sion, Salvatorem,
lauda ducem et pastorem
in hymnis et canticis.
Quantum potes, tantum aude,
quia maior omni laude,
nec laudare sufficis.***

***Laudis thema specialis,
panis vivus et vitalis
hodie proponitur.
Quem in sacrae mensa coenae,
turbae fratrum duodenae
datum non ambigitur.***

***Sit laus plena, sit sonora,
sit iucunda, sit decora
mentis iubilatio.
Dies enim sollemnis agitur,
in qua mensae prima recolitur
huius institutio.***

***In hac mensa novi Regis,
novum Pascha novae legis,
Phase vetus terminat.
Vetustatem novitas,
umbram fugat veritas,
noctem lux eliminat.***

***Quod in coena Christus gessit,
faciendum hoc expressit
in sui memoriam.
Docti sacris institutis,
panem, vinum in salutis
consecramus hostiam.***

Lloa, Sió, el Salvador;
lloa aquell qui et guia i pastura,
i canta-li himnes i càntics.
Atreveix-te tant com puguis,
que no hi ha lloança digna d'ell,
i mai no el lloaràs prou.

El motiu especial de lloança,
que avui se't proposa
és el pa viu que dóna vida.
El mateix – no en dubtis –
que a la taula de la cena sagrada
es va donar als dotze.

La lloança sigui plena i sonora,
sigui joiós i esclatant
el fervor dels nostres cors.
Se celebra una festa solemne,
en la qual es commemora el Crist
que inaugurava aquest convit.

A la taula del nou Rei,
la nova Pasqua de la nova llei
posa fi a la pasqua antiga.
El ritu nou substitueix el vell,
la veritat elimina l'ombra
i la llum dissipa la nit.

Allò que Crist féu a la cena,
ordenà que ho renovéssim
en recordança seva.
Seguint el precepte sagrat,
consagram el pa i el vi
en hòstia de salvació.

***Dogma datur christianis,
quod in carnem transit panis,
et vinum in sanguinem.
Quod non capis, quod non vides,
animosa firmat fides,
praeter rerum ordinem.***

***Sub diversis speciebus,
signis tantum, et non rebus,
latent rex eximiae.
Caro cibus, sanguis potus:
manet tamen Christus totus
sub utraque specie.***

***Sumunt boni, sumunt mali,
sorte tamen inaequali
vitae vel interitus.
Mors est malis, vita bonis:
vide paris sumptionis
quam sit dispar exitus.***

***Ecce panis angelorum,
factus cibus viatorum:
vere panis filiorum,
non mittendus canibus.
In figuris praesignatur,
cum Isaac immolatur,
agnus paschae deputatur:
datur manna patribus.***

***Bone pastor, panis vere,
lesu, nostri miserere:
tu nos pasce, nos tuere,
tu nos bona fac videre
in terra viventium.
Tu, qui cuncta scis et vales,
qui nos pascis hic mortales:
tuos ibi comensales,
coheredes et sodales
fac sanctorum civium. Amen. Alleluia.***

Es dona un dogma als cristians:
que el pa es converteix en carn,
i el vi, en sang.
Allò que no veus ni entens,
la fe ho afirma decidida
més allà de les aparences.

Sota les dues espècies,
que són signes,
i no pas realitats,
s'amaga la gran realitat.
La carn és menjar i la sang és beguda;
però Crist es manté sencer
en cada una de les espècies.

Combreguen bons i dolents,
però el resultat no és igual;
és vida o mort.
Per als dolents és mort, i per als bons vida
Quin resultat tan distint
porta un mateix aliment!

Aquest és el pa dels àngels,
fet aliment dels pelegrins,
el pa veritable dels fills
que no s'ha de llençar als gossos.
L'anuncien les figures:
la immolació d'Isaac,
el sacrifici de l'anyell pasqual
i el mannà donat als pares.

Pastor bo, pa veritable,
Jesús, tingueu pietat de nosaltres;
alimenteu-nos i protegiu-nos,
feu-nos fruir de tot bé
a la terra dels vivents.
Vós, que ho sabeu i ho podeu tot,
que ara ens alimenteu, mortals com som,
feu-nos després seure a la vostra taula,
feu-nos cohereus i companys